

SAKs nya informatör i Afghanistan heter Magnus Forsberg.

”Vi ska bli bättre på att berätta om oss själva”

Magnus Forsberg har arbetat som SAKs informatör i Kabul sedan i juli. Nyligen var han i Sverige för att gå en kurs på Sida i Härnösand. Vi, jag (Markus) och Magnus fick också tillfälle att jobba några dagar tillsammans i Stockholm, vilket var välbehövligt och efterlängtat. Jag hann inte med att göra någon intervju med Magnus utan bad honom skriva några rader om sig själv.

TEXT: MAGNUS FORSBERG

– Berätta om dig själv. Du måste presenteras för läsarna, sa Markus på Stockholmskontoret.

– Okej.

Född, uppvuxen men numera ytterst sporadiskt bosatt i Malmö. Som journalist har jag arbetat på tidningen

Arbetet (frid över dess minne), Helsingborgs Dagblad, Sydsvenskan och Svenska Dagbladet... tills jag till sist fick tummen loss och började frilansa på heltid.

Men ”alltings början” startar med min anställning som officer i Försvarsmakten. För det var via Försvarsmakten jag började arbeta i konfliktområden, som senare ledde till journalistiken.

Efter en FN-tjänst i Bosnien 1994 kom jag hem till ett Sverige lamslaget av sorg efter Estoniakatastrofen, allt medan jag själv sörjde upplevelserna av att ha stått mitt i skiten av ett inbördeskrig. Jag lämnade Försvarsmakten för att studera journalistik och statsvetenskap, med siktet inställt på att återvända till Balkan som journalist.

1999 hade Balkankonflikten satt Kosovo i lågor, och de efterföljande åren arbetade jag periodvis i den tidens fokusområden; Kosovo och Serbien. Tills plötsligt World Trade Centers två torn rasade den 11 september 2001. Intresset för Balkan tvärdög när det massmediala sökarljuset hamnade på Afghanistan. Medan de flesta medier (och med dem stringers och frilansare) drog till Afghanistan och senare Irak valde jag att förlägga mina frilansjobb till andra länder. EU:s utvidgning österut lockade mig till Polen och Vitryssland. Men resorna gick också västerut, till USA, där jag bland annat kunde se Irakkriget ur amerikans ögon.

Och så hade jag förmodligen

fortsatt, om inte Försvarsmakten hört av sig och med ett jobberbjudande på det svenska Provincial Reconstruction Team i Mazar-i-Sharif. Jag tackade ja, tog på mig uniformen och arbetade under ett halvår med de svenska och finska Isaf-styrkorna i norra Afghanistan.

Men precis som med uppdraget i Bosnien 1994 gav halvåret i norra Afghanistan fler frågor än svar. Att därför ges möjligheten att komma tillbaka till Afghanistan i en ny och friare roll är fantastiskt.

Landet, folkgrupperna, konflikterna och kulturen är unikt komplexa för en västerlänning och därför är det förstas en enorm fördel att ha arbetat i landet tidigare. Det har också gjort att jag sluppit den första tidens "turistfascination" och kunnat arbeta fokuserat från start. Men som ny inom SAK är jag också ödmjuk gentemot det faktum att det är en stor organisation med specialområden som inte förklaras i en handvändning. Men...å andra sidan är det faktiskt det vi måste kunna göra.

I dagens Afghanistan är konkurrensen om de olika målgruppernas uppmärksamhet knivskarp. Flera stora biståndsorganisationer som nu etablerat sig i Afghanistan har med

sig sina informationsmaskinerier och gedigna budgetar för marknadsföring. Informationsenheten på Kabulkontoret växer i och med att vi anställer ytterligare en informatör. Mig inkluderad blir det fyra personer (en svensk, tre afghaner) som arbetar med informations- och påverkansarbetet. Två män, två kvinnor, och därmed kan vi åtminstone i teorin nå 100 procent av det afghanska folket. Vi kommer att bli bättre på att berätta för såväl enskilda ministrar som den breda allmänheten vad SAK gör.

Givetvis är det försämrade säkerhetsläget i Afghanistan ett problem. Som infoenhet är vi beroende av att kunna åka till de olika SAK-projekten för att kunna berätta om dessa, vare sig mottagarna är SAKs medlemmar hemma i Sverige eller de 5 500 anställda SAK har i Afghanistan.

Det kommande halvåret kommer infoenheten också att satsa intensivt på internutbildning för att öka den personliga förmågan ytterligare. Även om medieutbildningarna i Afghanistan varit igång i några år behövs en extra finslipning för att göra medarbetarna ännu bättre.

Har ni frågor, tips eller trix kan ni kontakta mig på:
magnus.forsberg@sca.org.af ■